

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Renoualia

urn:nbn:de:bsz:31-102436

LIBER III.

telligis. Cognosce, & iterum tertioq; cognosce, antequam iudices. Nam De sol iuge brieue sententia: Ad pœnitendum properat, citò qui iudicat.

RENOVALIA. Ioan. 10.

ARGUMENTVM.

Iesus Iudæis Christū Deiq; filium se esse fatetur: ob eamq; causam illi eum lapidare conantur.

Iudæi, Iesus.

Quamdiu nostros animos suspensos tenebis. Si tu es Christus, dic nobis aperte. I. Id dēxi uobis, nec creditis. ea quæ patris mei nomine facio satis de me testantur. Sed uos non creditis, quia non estis ex ouibus meis: quemadmodum dixi uobis. Oues meæ uocem meam audiunt. ego eas cognosco, ipsæ me sequuntur, ego eis uitam largior sempiternam. Non possunt unquam perire, neq; mihi eas quisquam de manu eripuerit. Pater meus, qui mihi eas mandauit, maximus est omnium: nec eas possit quisquā de eius manu extorquere. Ego autem et pater unū sumus. IV. O audaciā: uidetis quā nefaria uoxe Agite, obruamus hominem lapidibus. I. Multa ego uobis præclara opera patre meo autore edidi: quod tandem est eorū, propter quod me lapidatis? IVD. Nullam bonā ob rem te lapidamus, sed ob impia tua in Deum dicta: simul quod homo curi sis,^a Deum te facis.

^a Atqui Deū, sed filium te dixerat, ipsemet explanat

facis. 1. Eho an non ita scriptum extat in uestris
literis: Ego uos deos appellauit? Si dii appellati sunt
illi ad quos Dei sermo habitus est, quod scriptum
rescindi non potest: me, quem pater consecrauit, &
in hunc terrarum orbem misit, uos impium dicitis. si
dixi me Dei esse filium? Si patre digna non praesto,
mibi ne credite: sin etiam; si non mihi, at factis credi
te & tandem cognoscite & patrem in me, & me in
patre esse. 1. Enimvero ista iam non sunt ferenda:
iniciamus ei manus, quid stamus? Pape, ubi est: nus-
quam est: ubi est? euasit in auram, praestigiator. at
non semper euadet: tenebitur aliquando.

SENTENTIA.

Quae non intelligunt, damnant imperiti. Ho-
micidia sua religionis nomine praetexunt si-
mulatores. Vera dicta habet mundus pro im-
pijs.

THOMAS. Ioan. 11.

ARGVMENTVM.

Iesus discipulos suos se comitari iubet eun-
tem ad Lazarum in uitam reuocandum.

Iesus, Discipuli, Thomas.

Abeamus iterum in Iudaeam. D. Magister,
modo te uolebant lapidare Iudaei, & eod-
em redire? 1. Diei horae sunt duodecim. Qui inter-
diu iter facit, non offendit: utitur enim communi
haec luce. Qui autem noctu, offendit: caret enim
lumine.

non potest
esse uerū.
Qui nec
rbis nec fa-
s credunt,
persuade-
re potest.

lumine. Tam ue-
niunt: cum ego
munt: saluus est
mortuus est, id
ut rei fidem ad
ibi. Sed eamus a
cum eo.

Christo m
quam homi
somnia est.

L A

A

Iesus Laz

M

Cum esset
aduentu
nam procedo.
& saluabo. O
ter non fuisset
quicquid a Deo
Deum: sed si-ate
natum, cum
simo die. 1. Eg
hi confidentes
uini nunquam